

פתרונות

ב. משך חכמתה שמota לב יט
... אל תadmoo כי המקדש והמשכן המה עניינים קדושים **בעצם**, חילאה, השיתות שורה בתוך בניו, ואם המה כאדם עברו ברית (יעי הרוש ו, ז) הוסר מהם כל הקדושה והמה ככליה חול, באו פריצים ויחללו (יעי יחזקאל ג, ב), וטיטוס נכנס לקדש הקדשים וזונה עמו (גיטין גו): ולא נזוק כי הוסר קדושתו. יותר מזה הלוחות מכתב אלקים המה אינס קדושים בעצם רק **שבביכם**, ואשר זונתא כליה בתוך חופתת (יעי שבת פה): המה נחשבים לנבלין חרש **ואינו בהם קדשה מצד עצמן**, רק בשביבכם שאתם שומרים אותן. סוף דבר אין שום עניין קדוש **בעולם** ויחסן לו העבודה והבנייה רק **השיות** **שםו הוא קדוש** בנסיבות המחויבת ولو נאות תחלה ועובדת, וכל הקדשות המה מצד צווי **שוויה הbara** לבנות משכן לעשות בו זבחים וקרבות לשם **הויה** בלבד, והכרובים חלילה אין להם עבודה ושום **מחשבה** **ועניין**.

ג. יד החזקה תל' עבדות בכבאים פ"יא
(יב) הולחש על המכה וקורא פטוק מן התורה וכן הקורא על התינוק שלא יבעת והמנית ספר תורה או תפילין על הקטן בשבי שישן לא די להם שם בכל מנחים ותוברים אלא שהן בכלל הכהנים בתורה **שהן עושים דברי תורה רפואי גוף** ואני אלא רפואת נפשות שנאמר ויהיו חיים לנפשך. אבל הבריאות שקרה פטוקן ומזמור מתהילים כדי שתגן עליו זכות קראתון וינצל מצרות ומנקים הרוי זה מותר:

2. אורות קבח
הרוח החזק יבא מאربע רוחות ויקים בסערתו בעל כرحم את הקוראים בקדמי-החלחה של האלהיות הדמיונית החולנית: "וַיַּדְעָתָם כִּי אֲנִי דֵּי בְּפִתְחֵי אֶת קְבָרוֹתֵיכֶם", "וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבָּרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהַבָּאֵת אֶתְכֶם אֶל אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל". יתר רוח-הפריצים של הכפירה את כל הסחיה שנטקה בשטח התחתון של רוח האמונה, ומתוך כך יטהרו השמים ויראה הארץ הבahir שבתוכנות האמונה העליונה, שהיא שירות העולם ואמת העולם... מתוקפה לתקופה הולכת ומתרבתת התערובת של אמות היחוד הטהורה עם מחשי הנטהשה, ובכל פעם שחלק ידוע מההgeschma נופל - נדמה כאילו האמונה נופלת, ואחר כך מוגלה שלא נפלת האמונה כי-אנס נתבררה.

3. אורות הקדש ב שצה
... יש נטיה בנפש להציגו של האחדות הכלולתי, המכרת רק את האלהות, ויודעת גם כן **שכל גilioי פרטיו** איננו עניין האלהות, כי **אם הכל, ומקרו הכל, ומה שהוא למעלה מעלה מזו**. אבל מה שמחلك את הגilioי הפרטיו מאלהות, איננו עניין של אמות מצדו, אלא סמיות עניינים שלנו גורמת כן, שאיננו מכיריהם כי אם את הפרטיו. ואנו בעצמנו מציאותנו הפרטית בחסרוןותיה היא סמיות עניינים.

4. אורות קבח
כל הגדרה באלהות מביאה לידי כפירה, ההגדירה היא אליליות רוחנית, אפילו הגדרת השכל והרצון ואפילו האלהות עצמה ושם אלהים הגדרה היא, ובבעלדי הידיעה העליונה שככל אלה אינם כי-אם הזוחות ניצוציות ממה שלמעלה מהגדרה היו גם הם מביאים לידי כפירה.

5. ספר צדקת הצדיק - אות רסה
רסא) הקב"ה מלא כל הארץ כבזו ולית אטור פניו מיניה ... **משל מלך שהיה מהלך מבאות אפיקות ובא אהבו והדליק את חנוך. שאברהם אבינו ע"ה האיר לפני השם יתברך כי זה נקרא שכינה בגנות .**

6. שМОנה קבצים ח קל
העגל והפעור עומדים הם זה מול זה בשני קצות הטעמה של ע"ז.

7. תלמוד בבלי מסכת תענית דף י"א
אמר רב אלעזר ה כי וה אמר רב אלעזר לעולם ימוד אדם עצמו כאילו קדוש שרוי בתוך מעיו שנאמר בקרבך קדוש .

7א. ספר משללי פרק ב

בר ה' נשפטת אדים חפש כל פרדי בطن.

8. אורות הקדש / חילק א / עמדו נט / התתגולות והצירות הgaloyim – מה
... והתחלתי בתוככם, אטיל עמכם בגין עזון ולא תזענו ממנה, יכול לא תיראו ממוני תלמוד לאמר והייתי לכם לאלהים. אז הכל יתעלה למקומו הברוך, הלאו, שם הוא התוכן האחדותי, שהוא למעלה מכל צור של הבדלות. ביום הוא יהיה על **מצלות הסוס קדש לד'**, וזה הטירות בבית ד' במורים לפני המזבח, והוא כל סיר בירושלים וביהודה קדש לד' צבאות. כי הכל יעלה למדת הקדש.

8א. אורות הקדש ב שצה
... ובסוף סוף שכל הטעמה תכללה, והרצון מתוך חפשו יתעלה אל הטוב המוחלט, והוא ייחד ושמו אחד.
... והזיהוי של חזרת הכל אל האלהות היא השלמות העליונה בהזיהוי, ואין לכך להשיג ערכה.
הרעין שכלה הווה יכולה היא רק עניין האלהות, ואין עוד דבר לגמרי מביעדי ד', והוא מענג את הלב מאד.

עמ

6. רשיי על במדבר פרק ז פטוק פט
מבחן שני הכרובים - הקול יוצאה מן השמים לבין שני הכרובים ומשם יצא לאهل מועד :

7. שМОנה קבצים א סה
מדבר - כמו מתדבר כבוזו של מעלה לומר בן מדבר בין עצמו ומשה שומע מאליו :

על בן אין תרופה אחות, כי א לטזר את החיעון באופן זהה שמתהיה המחשבה הראשונה מלבישה לעולם את השניה, ולא גלו לעולם, כי הראותה בהור לבוש לשניה העליונה ממנה. ז"א מלביש את א"א, וד' הוא האלהים.

7א. שМОנה קבצים א צה
אבל אי אפשר לשות עליה **למחשבת השניה** ש"אין עוד מלבדו ר.פ). כי א ע"י הרגל הגדול וההתמלדות השכלית הייתך זכה שאפשר להיות ע"פ ההש侃ה הראשונה, והוא מלבשת את המחשבה האחורה באורה לכל פרטיה, ונעשה לה ביה קיבול והיכל. אדני בהיכל קדשו...